Határtalanul 2025. május 6-9.

2025. május 6. és május 9. között fantasztikus élményben volt részünk. A hetedik és a nyolcadik osztály a Határtalanul program jóvoltából 4 csodálatos napot töltött Felvidéken, ahol megismerhettük a bányavárosok, a Szepesség és Gömör kincseit. 30 tanuló és 4 kísérőtanár vett részt ezen a kiránduláson.

Május 6-án reggel 6.30-kor gyülekeztünk, majd 7-kor elindultunk. Mindenki elbúcsúzott a szüleitől, s indult a nagy kaland. Az út végig nagyon jó hangulatban telt, hiszen nagyon vártuk ezt az utazást.

Az első állomás a bénai Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola és Óvoda volt. Hatalmas élmény volt látni a felvidéki gyerekeket, akik nagyon örültek nekünk. Az igazgató úr lelkesen végig vezetett az iskolán, s megismertük a tanulókat. Egy közös játék még közelebb hozott minket a diákokhoz. Eszter néni a fiúkkal megmutatta a métajátékot. Jó volt látni együtt játszani az gyerekeket. Megismertük az életüket, s jó érzés volt megtapasztalni, mennyire fontos nekik a magyar nyelv ápolása.

Ezután Somoskő vára következett. Felsétáltunk a várhoz, ahol gyönyörű kilátás nyílt a környékre. Nagyon érdekes volt megtudni, hogy a falu Magyarországhoz, ám a vár már Szlovákiához tartozik. A bazaltorgonáknál megtudhattuk azt is, miért hívjuk a macskakövet macskakőnek.

Még ezen a napon elmentünk a füleki várhoz is, ahol megtekintettük a földalatti búvóhelyet. A gyerekek érdeklődéssel hallgatták a történetét, s elképzelték, hogy háború esetén ide kellett menekülniük a helyi lakosoknak.

A nap zárása a Szabó család pincészetének megtekintése volt, ahol ízelítőt kaptunk a borászok életéből. Este értünk Rozsnyóra, a szállásra, amely egy kollégium volt. Kipakoltunk, majd elfogyasztottuk a finom vacsorát. Mindenki mindent megevett, majd kis beszélgetés után lefeküdtünk aludni.

Május 7-én Zólyom várában Balassi Bálint emléktábláját tekintettük meg. Miután végeztünk, Selmecbánya felé vettük az irányt. Elmentünk a szabadtéri Bányamúzemba. Mi is leereszkedtünk a tárnákba. Mindenki kapott sisakot, kabátot és lámpást, s ezek segítségével megismertük a bányászok nagyon nehéz életét. Néhol nyomasztó volt, de ennek ellenére fantasztikus élmény volt számunkra.

Ennek végeztével sétát tettünk Selmecbányán, amelynél szebb várost nagyon régen láttam. Megnéztük azt az iskolát, ahova Petőfi is járt. Ez nagy öröm volt számomra, hiszen tanítva Petőfi életét, kézzelfoghatóbbá vált a gyerekek számára. Ezután visszatértünk a szállásra, s vacsora után sétáltunk Rozsnyó utcáin.

Május 8-án Késmárkon, az evangélikus templomban megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc nevelőapjának, Thököly Imrének a szarkofágját. Elmentünk a cipszer fatemplomba, ami kizárólag fából épült mindenféle fém felhasználása nélkül. Elsétáltunk a késmárki várhoz, ahol megnéztük Thököly Imre lovasszobrát, majd egy nagyon nehéz és hosszú túra következett a felső-magyarországi Paradicsomban a Tamásfalvi-kilátóhoz. A Hernád-áttörésen keresztül igazán embert próbáló akadályokon mentünk keresztül. Több méter magasságban a folyó felett rácsos lépegetőkön egyensúlyoztunk, ami mindenkinek kihívást jelentett. Sajnos annyi időt elvett a bátorságpróba, hogy a Tamásfalvi-kilátóhoz már nem volt elegendő időnk felmászni.

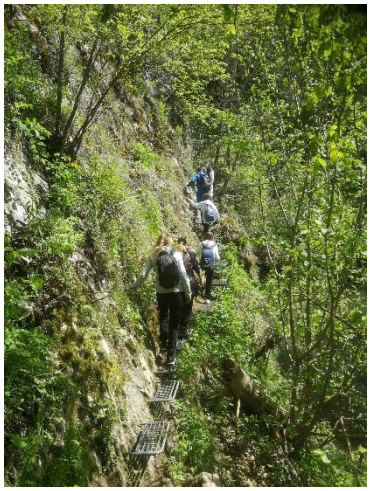

Vacsora után Rigó Béla bácsi hagyományőrző vezetett be minket a gömöri kézművesség rejtelmeibe. Mi is kipróbálhattuk a gyékény megmunkálását, ami nagyon jól ment a gyerekeknek.

Május 9-én reggel Rozsnyón az őrtorony tetejéről tekintettük meg a várost. A toronynak fontos védelmi szerepe volt a törökök elleni küzdelemben. Itt helyezték el Szontágh Márton óramester óráját, amely állítólag Magyarország legpontosabb időmérője volt abban az időben. Ezt követően túráztunk a gyönyörű Szádelői-szurdokban.

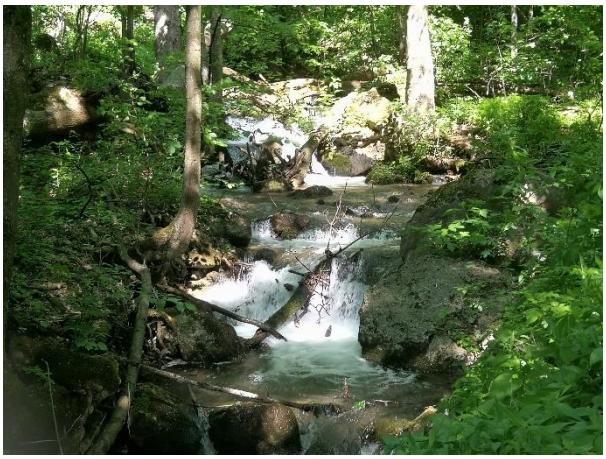

Hazafelé megálltunk Losoncon a Kauflandban, ahol a gyerekek nagy örömmel vásároltak. Délután 17 órakor értünk vissza Vácdukára.

Fantasztikus élmény volt megismerni Felvidék e kis szeletét, látni a határon túli magyarság mindennapjait. Látni magyar embereket, hallani magyar szót felemelő pillanatokat jelentett nekünk. Mindannyiunk számára felejthetetlen élmény volt ez a négy nap.

Rózsavölgyiné Somogyi Hedvig